

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. IX. De Voto Obedientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

priæ voluntati indulget: prædicavit enim JESUS in contrarium: (c) *Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.*

Si Paupertatem magni facimus, est hæc profectò excolenda, generosa quadam caritate, perferendo quæ ex ea sequentur, contempcionem videlicet, & vitæ incommoda.

Qui Religiosi Meum adhuc, & Tuum usurpant, procul absunt tum à perfecto spiritu Evangelicæ Paupertatis, quæ non quærit quæ sua sunt: tum à securâ illâ tranquillitate animi, quâ filii Dei in suavissimâ Patris cœlestis providentiâ acquiescunt.

In eandem sententiam agebat Apostolus, (d) *Scire se abundare, & scire penuriam pati: estque id imitari Angelos, qui rei nullius egent: & esse contentum paucis, est statum illum innocentie tanto postlaminio aliquâ ratione revocare, & antiquam illam primorum parentum libertatem imitari; eademque arte divinam benignitatem sibi adstringit quisquis id factitat: non enim continere se Deus queat, quin abundè & copiosè bona sua derivet in mentem generosam, quæ idcirco res creatas quaslibet abdicat, ut Deo adherescat intimè, quæque nulla alia bona querenda sibi unquam arbitratur, nisi amoris ipsius & gratiæ thesauros, in omne ævum perstituros.*

(c) Luc. 14. (d) Philipp. 4.

CAPUT IX.

De Voto Obedientiæ.

Alebat S. Ioannes Chrysostomus, Davidem plus sibi gloriæ atque existimationis comparasse, dum in spelunca vitæ Sævilis pepercit, atrocissimæ insectatoris, quàm dum præ-

prostravit Goliath, immanem illum gigantem. Et est quidē aliquid, hostem vincere; plus verò, vincere seipsum: hoc enim posterius genus vincendi, gloriam victori confert talem, ut sublimior nulla cogitari queat: quæque spolia inde referuntur, optimiora sunt, præda illustrior, trophæa gloriosiora. Omnino fatalis homini fuit sua rebellio, obedientia salutaris: etenim quo tempore jugum excussit obedientia, quam suo procreatori exhibere debebat; eodem, imperio excidit quod habebat in res omnes creatas; suasque ipsius vires & facultates omnes simul ac semel in se rebellasse incredibile suo damno sensit. Non vis parere Domino tuo? agebat S. Augustinus: servo tuo parebis. Quid verò æquius lege Talionis, Deum inter, & hominem? inquit S. Bernardus, sentiat peccator seditionem domesticam, in qua obtinere jus suum auctoritatemque vix possit, quandoquidem auctori vitæ bellum nefarium indixit.

Hæc cum secum reputaret Maguus Franciscus Salesius, in eandem sententiam filias compellans suas, agebat, Memento scriptum esse, (a) *Virum obedientem locuturum victorias*. Tot hostes vobis imminent, tum aspectabiles, tum recti, quique oculis deprehendi nequeant, ut necesse vobis sit, si victoriam quidem reportare cupitis, obedire, atque adeò abnegare planè perfectæque voluntatem propriam; quò postquã in terris dimicando viceitis fortiter, in cœlis triumphetis magnificè, victoriasque vestras Christo Domino illiusque sanctissimæ Genitrici exponatis. Recogitate frequenter vobiscum, Christianas vos esse: atque adeò non vos voluntatem vestram facere debere, sed ejus qui vos hîc filias adoptivas

(a) Prov. 21.

optivas esse voluit, post, in cælo coheredes, in totam æternitatem. Corda vestra cum generoso quodam parendi studio cum JESU CHRISTI corde conjungite, qui quidem divinitati insitus, radix arboris erit; alacritas in parendo vestra ex amore, fructus suavis. Abdicare jus illud, quod habere se quidam sibi persuadent, interponendi judicium suum, concupiscendique id quod sibi melius videatur; in eos ad quos attinet, curam transferendo volendi vestrâ causâ, & à vobis exigendi quicquid collibitum fuerit. *Vera namque obedientia*, inquit S. Gregorius, *(b) nec præceptorum intentionem discutit, nec præcepta discernit: nescit enim judicare, quisquis didicerit obedire.*

Obedite cælo quodam animo, ut in illo totæ vivatis, à quo conditæ estis, & cujus gloriæ baptismo estis initiatæ, & ad sublimem dignitatem evectæ Sponsorum JESU CHRISTI. Agnoscat quisque, dum paretis, non vos hominis causâ parere homini, sed ex Conditoris amore, quem in homine videre vobis videmini. Omnia vestra studia collocate in manu Dei; quò illa ipse pro arbitratu tractet, componat, poliat. Atque in eâ maxime re absolutissima obedientia posita est, haud utique interminationis egens, præmiorum, legum, præceptorum: siquidem hæc cuncta occupat, Domino Deo subjiciens sese, ejusdemque causâ, homini, ob summam ipsius bonitatem, propter quam dignus est utique, cui voluntates omnino omnes pareant; neque ipsi tantum, sed etiam quicumque voluerit. *Quamobrem vestra Congregat;*

(b) in lib. I. Reg. caput 3.

gregatio, in qua unaquæque voluntatem suam abdicat, & ubi una unius voluntas, omnium corda & animos movet, agitque; honorificâ illâ appellatione insignitur, *Voluntas Dei in illâ*:

Cum igitur voluntas Dei, voluntatesque illorum, qui vobis ipsius loco præsent, in unam eandemque coaluerint, per ipsam is in vobis vivit regnatque; per eandem vos in illo vivitis & consistitis, ita ut ingenti cum fiducia dicere possitis; Domine JESU, postquam obtulimus tibi quicquid habemus, nunc demum immolamus tibi quicquid sumus, libertatem nostram pyræ Criticis tuæ imponendo; & astrictam quidem vinculis, quod ea, accepta victima fiat beneplaciti tui; ac ipsæ in exactâ obedientiâ, sancti amoris tui flammâ ardeamus, & ejusdem amoris gladio transfixæ emoriamur:

Atque is supremus gradus est perfectionis, ad quam Magnus ille Ordinis Visitationis Fundator incitabat eas, quibus tantum boni obrigerat, ut eo Directore uterentur. Exigebat videlicet ab illis cæcâ obedientiam, illius S. Pauli conversi similem (c) Domine, quid me vis facere? Volebat ab ipsis effici id quod fieri vult Deus, antè, quam audissent illa; quid vellet, aut saltem antè, quam illud examinassent, ex mente S. Augustini: fidelèmq; animam oculos habere columbarum, ad obedientiam quidem quod attinet, lacte lotos: qui liquor, ut S. Gregorius Nyssenus interpretatur, objectarum rerum imagines minime reflectit, atque adeò designat sanctam obscuritatem animarum, quæ sub velo fidei, ac sub Legis tenebris nitescit, dum cæco quodam more obtemperat, nihil quidquam videns, nullum

agno-

(c) Act. 9.

agnoscens prater eum qui precipit.

In idem argumentum, Gnoma Salesiana.

Verus obediens, hæc sæpe itetat: Domine, quid me vis facere? doce me facere voluntatem tuam. (d)

Dum in hac navigatione Cynosura nostra sit voluntas Dei, feliciter ad portum appellemus.

Obediens non respicit hominem imperantem, sed Deum, cuius nomine imperat.

Haud mirum, si ad perfectam obedientiam adipiscendam eluctandæ res multæ sunt: quid enim magni pretii sine labore obtinetur?

Non magnopere retrum dæmonem commovet afflictatio corporis, dum is qui sic se vexat, voluntatis propriæ sit amator: neque enim is asperitatem corporis, sed obedientiam reformidat.

Jejunium ex propriâ voluntate susceptum carnem emaciat, debilitatque, sed idem proprium seu amorem seu iudicium corroborat; peccatumque ex corpore translatum inducit in animam, cum inani æstimatione sui.

Ingredi Religionem nemo debet, nisi eo animo ut ad perfectionem perducatur per efficacissima media: efficacissima autem sunt ea, quæ non sponte elegeris.

Vetæ Dei famulæ in dies singulos feliciter faciunt quidquid Deum putant ipsum velle hodie fieri; cras, & deinceps, ad eundem modum; omni aliâ sollicitudine valere iussa.

Aperi igitur, soror in Christo carissima: potest quidem intrare, inquit S. Ambrosius, (e) non vult tamen importunus irruere, non vult invitos cogere. Plane ipsi

(d) Act. 9. Psal. 142. (e) Serm. 12. in Psal. 118.

ipsi vis displicet: delectatur autem sincerâ ingenuitate mentis, quæ ultro se ejus famulatui quantâ maximâ potest arbitrii libertate dedicat.

CAPUT X.

De dono Orationis, quod Deus eximiis quibusdam famulis suis impertitur: documenta eâ de re Francisci Salesii.

ORatio justis, aiebat S. Augustinus, clavis est cœli: ascendit precatio, descendit Dei misericordia. Observat item S. Ioannes Chrysostomus; Clavem cœli fuisse sermonem Elia: jubet, inquit, & clauditur cœlum: orat postmodum, & aperitur. Sanctus autem Petrus Chrysologus (a) iisdem consentaneè, Per hanc (orationem) Moyse fit Deus, & ad triumphos suos militare sibi omnia mandat elementa. Famulus autem Dei Franciscus Salesius Orationis efficacitatem ad cor usque Dei (ut quidem videtur) vult pertingere, tam arcto vinculo, ut nihil possit anima cum Deo conjunctionem dissolvere. Hac in re, sic mentem ipse suam explicat, eas instituens, quibus directionis officium impendebat. Anima mea liquefacta est, ait Sponsa, (b) ut dilectus meus locutus est. Est profectò illud bonorum omnium maximum; est hoc pars vestra singularis, ut vobis divinus vester Sponsus singulari fide juxta, & amore adstet, unde copulatio cum illo vestris in cordibus tam intima, tam suavis, tam perfecta, ut nihil prætereâ addi ad eam conjunctionem possit: atque illud est quod orationem vestram informat, quodque experiuntur eæ, quarum cor divini illius amoris flamma succendit acrius: quæ rerum omnium cre-
atarum

(a) Serm. 43. (b) Cant. 5.